

(Rastislav Bruzda) Máme vymedzený čas i sily. Všetkého máme tolko, kolko potrebujeme na splnenie poslania, na ktoré sme stvorení. Sme si toho vedomí? Prečo sme často v situácii ako Marta? Lebo si sami priberáme to, čo chceme iba my. A tak na nič nie je čas. Nedokážem sa zastaviť. Nazerať na Ježiša. Meditovať. Modliť sa. Nemám čas. Som nervózny a unavený. Potrebujeme iba jedno. Poznať, čo chce Boh. Preto aj nám hovorí, že sa staráme a znepokojujeme pre zbytočnosti. Môžeme byť ustarostenou Martou alebo počúvajúcou Máriou.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)